

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 286.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403938514432.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Incest, især i form af søskendekærlighed, var et af romantikkens yndlingstemaer. Mange romantikere betragtede ikke forbudet mod søskendeincest som en 'naturlov', snarere som et forældet dogme. Byron var europæisk berygtet for både at forsvare incest i sine skrifter, i *Cain* (1821) omtaler han incest som »the sin which is not sin in itself«, og selv at have et forhold til sin halvsøster, hvilket havde medvirket til at fordrive ham fra England. Som litterært motiv var incest dels arketyper på en ubevidst synd (Sofokles' *Kong Ødipus*), dels en salgsstimulerende chok-effekt. Især den ilde sete gotiske romantik svælgede i den slags virkemidler. Walpole, en af den litterære gotiks pionerer, havde i dramaet *The Mysterious Mother* (1768) præsteret en helt, der på én gang gifter sig med sin søster og datter. I dansk litteratur var motivet blevet brugt af bl.a. Ingemann i *Løveridderen* (1816), hvis ulykkelige helt elsker og myrder sin søster og til overflod begge forældrene, og af Oehlenschläger i *Axel og Valborg* (1810), hvis helt rejser til Rom for at få tilladelse til at gifte sig med sin gudsøster; i *Minona* synger Helene netop en strofe fra folkeviseversionen af »Axel og Valborg« (s. 101).